

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

FREE TRANSLATION

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
Second Day of the Week of
Nitzovim-Vayelech¹
18th of Elul,² 5739
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our People Israel, Everywhere -
G-d bless you all,

Greeting and Blessing:

Reflecting on the coming new year,³ and on the preparation which it calls for, one becomes aware that each new year has a dual dimension: one is the general significance that each new year shares with all new years - as a new year; the other is the special significance, which is related to the specific features of the particular year, whereby it is distinguished from the others.⁴ It is on the special significance of the coming new year - 5740 - that we shall dwell here.

The special significance of the coming year is that it is the "seventh⁵ year, the year of Shemittah," which the Torah,⁶ Toras Emes (so called, because it illuminates everything⁷ with the Divine Truth), designates as a "Shabbos unto G-d," a "Sabbatical year dedicated to the Almighty."⁸

A second point which emphasizes even more pointedly the special character of the coming year is that the first day of the year, the first day of Rosh Hashanah, occurs on Shabbos. And, as it has often been pointed out, "Rosh Hashanah" is not only the "beginning" of the year, but also the "head" (Rosh)⁹ of the year, meaning, that just as the head directs¹⁰ all activities of the body, so must the good resolutions of Rosh Hashanah dominate each and all the days of the entire year.

Hence it is doubly significant that the coming Sabbatical Year also has a Sabbatical "head."¹¹

At the same time it should be noted that although the distinction of the coming year in respect of Shemittah is primarily connected with Eretz Yisroel,¹² and with the holiness of our Holy Land, where all the laws of Shemittah are in force, above all the Shemittah ("release") of our land, fields, vineyards, etc., from any agricultural activity -

It has been explained on many occasions¹³ that a Jew, wherever he is, is expected in his everyday life, especially in his spiritual life, to transform his environment - his home as well as his surroundings - into a (spiritual) "Eretz Yisroel." In other words, since Eretz Yisroel is a "land on which G-d's eyes rest continuously, from the beginning of the year to the end of the year"¹⁴ - a similar atmosphere of G-dliness must permeate every Jewish home and all around it, to the extent of breathing¹⁵ the very "air of Eretz Yisroel,"¹⁶ wherever a Jew is.

Besides, also in the Diaspora the law of Shemittas Kesofim¹⁷ (remission of debts) is in force, which emphasizes the spirit of Shemittah also in the material aspects of life, particularly in inter-human relationships (bein odom lachaveroi).

* * *

The essence of Shabbos is holiness¹⁸ - Shabbos Kodesh, a holy Shabbos, a day permeated with holiness, which, first of all expresses itself in the cessation of all weekday activities: In regard to the Sabbatical Year, Shemittah - in all agricultural activities, in the field, vineyard, etc.; in regard to the day of Shabbos - cessation from any kind of work, both in the house and in the field, as it is written, "You shall not do any work."¹⁹

Needless to say, one does not stop at not doing what is forbidden to do; together with this, it is necessary to actively fill the day of Shabbos;²⁰ and to do this in a way that "brings pleasure (Oneg) into the Shabbos"²¹ - by way of the Torah and Mitzvoth. And through all this G-d's blessings, both spiritually and materially, are brought down, not only in the day of Shabbos, but also in all the days of the week. For, the holiness of Shabbos goes together with the blessing of Shabbos, as Torah declares: "And G-d blessed the Seventh Day and made it holy."²²

To put it another way.²³ The general purpose of a human being is, as written, "A man to toil is born"²⁴ - toil, do useful work, and to achieve good results. Shabbos²⁵ cannot contradict this purpose, G-d forbid. On the contrary, the "toil" of Shabbos is the true and purposeful kind of toil, which our Sages²⁶ call the "toil of Torah" (Torah meaning "instruction,"²⁷ namely, the fulfillment of the Mitzvoth, including the Mitzvo of learning Torah in a manner that leads to action²⁸), and the "toil of Tefilah (prayer)."²⁹ Therefore, come Shabbos,³⁰ when a Jew is free from weekday activities, it is filled with Mitzvoth (even the ordinary activities of eating, drinking, sleeping become a Mitzvo, - the Mitzvo of Oneg Shabbos)³¹ with additional time for Torah study,³² for more devout prayer,³³ with appropriate preparation that prayer calls for. And this is, as mentioned above, the true Oneg Shabbos (aside from the pleasurable anticipation of the reward and blessings that come with the observance of Shabbos).

The same is true³⁴ of the Year of Shemittah: both in regard to the Jew's Shabbos-like conduct during this year, utilizing the "released" time from work for additional Mitzvoth, Torah and prayers;³⁵ as well as in regard to the influence of the Shemittah Year throughout all the "week" - years of the cycle.

And if this is so in regard to any Shemittah Year, it is certainly more compelling so in regard to the coming year, which has a Sabbatical "head," as mentioned above. Surely, such a year should be filled with a greater measure of goodness and holiness - over and above the usual obligation of "keeping all matters of holiness on the upgrade."³⁶

Moreover, since both the Shabbos day and Shabbos year remind us³⁷ that G-d is the Creator and Master of the world, and of all that is in it, including man, it is certain³⁸ that He provides every Jew and all Jews with the fullest capacity which is necessary to keep the Shabbos,

and to keep the Shemittah in the fullest measure.

* * *

To sum up, in practical terms³⁹:

Since we are at the threshold of the new year, a year that is a "Shabbos unto G-d," and whose Rosh Hashanah is on Shabbos; a year that is associated with holiness and blessing and Oneg (pleasure), it calls for a corresponding preparation in terms of a firm resolve to fill each day of the coming year with matters that contain these qualities, and in all three areas of Torah, Avodah (Tefilah) and charitable acts,⁴⁰ all to be performed with Oneg.

It should also be emphasized here that in view of the fact that the Shemittah Year - in respect of the prohibition of agricultural work - begins already a month earlier,⁴¹ in the month of Elul, it follows that also the special conduct that the Shemittah Year calls for should likewise begin in the month of Elul, with emphasis on action, which is the essential thing; namely, to put into effect the higher level of Torah studies, more meticulous observance of the Mitzvoth and greater devoutness in prayer. And this will bring even more blessing and prosperity in their wake, now and throughout the entire coming year.

* * *

May G-d grant that everyone of us, in the midst of all our Jewish people, should indeed resolve to carry out the above, in keeping also with the current Weekly⁴² Sidrah Nitzovim-Vayelech: "You are standing,⁴³ all of you,⁴⁴ today before G-d, your G-d... to enter into the Covenant of G-d, your G-d."

And may this be the preparation for the imminent fulfillment of the Divine Promise in the section of Chumash corresponding to this day of the week: "And G-d, your G-d will return your returnees...and will bring you⁴⁵ into the land,"⁴⁶ which follows last week's reading; "And it shall come to pass (vehoyo) when you will enter into the land... and dwell in it,"⁴⁷ on which our Sages comment that vehoyo is an expression of joy,⁴⁸ as well as an expression of imminent⁴⁹ fulfillment,

At the true and complete Geulo through Moshiach Tzidkeinu,

When we will see the realization of the prophecies, "As in the days of your coming out of Egypt"⁵⁰ and "G-d will bring all our Jewish people into His Holy Land, to the Beis Hamikdosh which His Right Hand made,"⁵¹ when all the Mitzvoth, including also those of Shemittah, will be carried out in all their details, with joy and gladness of heart.

With esteem and blessings for a
Kesivo vaChasimo Tovo, for a
Good and Sweet Year, both
materially and spiritually.

/Signed: Menachem Schneerson/

(1) להעיר מהשיעור-חומש דיום זה: (ומל'ה' אלקיך) את לבבך ואת לבב (זרעך) - ר"ת אלול (בעה"ט עה"פ נצבים ל, ו. ב"ח או"ח סתקפ"א ד"ה והעבירו) - תשובה (ומרום בזה גם ענין התפלה (אגה"ק ס"ד)). (2) יום הולדת שני המאורות הגדולים: הבעש"ט (בשנת נח"ת) ורבינו הזקן (בשנת קה"ת) - ספר השיחות תש"ג ע' 141 ואילך. ולהעיר שיום הולדת הבעש"ט הי' ביום ב', כבקביעות שנה זו. (2) התחלת י"ב ימים האחרונים דחודש (אלול -) החשבון דשנה העוברת, מתאימים לי"ב חדשי השנה, וח"י אלול - לחשבון חודש תשרי העבר (ספר השיחות שם ע' 177). (3) להעיר מלקו"ת ר"פ נצבים "אתם נצבים היום כו" קאי על ר"ה". (4) להעיר ג"כ מאגה"ק סי"ד. (5) להעיר מההשוואה דשנת השבע ויום השבת וכמחז"ל שבת לה', כשם שנאמר בשבת בראשית (תו"כ (הובא בפרש"י) בהר כה, ב. וראה ראב"ע ורמב"ן שם). (6) בהר שם, ב-ד. (7) כמ"ש (משלי ו, כג) ותורה אור. (8) פרש"י עה"פ שם, ב. (9) לקו"ת תבוא מא, ג. (10) עט"ר בתחלתו. (11) ראה דרושי יו"ט של ר"ה שחל להיות בשבת (לקו"ת ר"ה נו, א. המשך תרס"ו בתחלתו. ועוד). (12) ירושלמי שביעית רפ"ו. רמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ד הכ"ה. וראה לקוטי לוי"צ אגרות ע' רמז. (13) לקו"ש ח"ב ע' 621. וראה לקו"ש מסעי תשל"ו בשוה"ג להערה 48. (14) עקב יא, יב. (15) האויר נחוץ מאד שהרי גם זמן מועט לא יחי' האדם בלי אויר (המשך מים רבים תרל"ו בתחלתו). וראה ב"ר ספי"ד: הנשמה כו' הנשימה. (16) דאירה טהור (שבת טו, ב) ומחכים (ב"ב קנח, ב. וראה תקו"ז תכ"ב בתחלתו) ומרמז נבואה (ז"ת ס"פ ויצא). ובצפ"נ (עה"ת ברכה לד, א) מחדש דמשה קידש בראי' שלו האויר דא"י לעולם. (17) רמב"ם שם פ"ט ה"ג. טושו"ע חו"מ ר"ס סז. שו"ע אדה"ז הל' הלואה סל"ד. (18) כידוע בכתבי האריז"ל ע"פ ושמרתם את השבת כי קודש הוא כו' שהוא בחי' מוחין דאבא (סידור עם דא"ח (ריד, א)). וראה לקו"ת ברכה צד, ד. המשך וככה תרל"ז פ"ה. פכ"ה ואילך. (19) יתרו כ, י. (20) תשא לא, טז. אע"ג דשבת מקדשא וקיימא (ביצה יז, א) - ראה לקו"ת שה"ש כד, א-ב. ובארוכה - ד"ה את שבתותי ה'ש"ת (סה"מ ה'ש"ת ס"ע 79 ואילך). לקו"ש ח"ג ע' 975 ובהע' 8. (21) ישעי' נח, יג. טושו"ע (ואדה"ז) או"ח ר"ס רמב. (22) בראשית ב, ג. (23) בהבא לקמן - ראה גם מכתב כללי דח"י אלול תשל"ב (לקו"ש ח"ט ע' 473 ואילך). (24) איוב ה, ז. וראה ד"ה אר"א כל אדם לעמל נברא תרפ"ט. לקו"ש לך לך תשל"ז ס"ג ואילך. (25) ראה זח"ג צה, רע"א. תורת לוי"צ למס' תענית ע' ג. (26) סנהדרין צט, ב. (27) זח"ג נג, ב. (28) ראה קידושין מ, ב. (29) בסנהדרין שם "עמל שיחה" והוא ההתעסקות בתפלה (וכמארז"ל (ברכות כו, ב. ע"ז ז, ב) אין שיחה אלא תפלה) - ראה אוה"ת חיי שרה קכט, א ואילך. וישב (כרך ה) תתקיא, ב. סה"מ עת"ר ע' קצה. ד"ה אר"א הנ"ל פ"ו. יערות דבש הובא בעץ יוסף לע"י סנהדרין שם. (30) ראה תניא (קו"א) בסופו. (31) ראה שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס רמב. וש"נ. וראה לקו"ש ח"ב ע' 254 הערה 50. וש"נ. (32) ראה ירושלמי שבת פט"ו ה"ג. יל"ש ר"פ יתרו. טושו"ע (ואדה"ז) או"ח סר"צ ס"ב (ס"ג). (33) ראה לקו"ת ד"ה והי' מדי חודש. ובכ"מ. (34) להעיר מתורת הבעש"ט (כש"ט - הוצאת קה"ת - הוספות אות כא): ושבתה הארץ - שביתה וביטול אין ארץ: מען טראגט אריין שביתה אין די ענינים ארציים גופא. וראה בארוכה לקו"ש ח"א ע' 275. ח"ב ע' 113 ואילך. (35) ראה ספורנו עה"פ בהר שם ב-ד: שתי' כל השנה הבטלה מעבודת האדמה מוכנת לעבודתו... שגם עובדי האדמה כאשר ישבתו בשנה ההיא יתעוררו לדרוש את ה'. ובס' המאמרים תר"ל סד"ה כי תבואו (ע' קלח) דכל השנים כללות נש"י א"א להם להיות בעבודתם כהסנהדרין כיון שהם טרודים לחרוש ולזרוע כו' אבל בשביעית היתה עבודתם כמו הסנהדרין כו'. (36) ברכות כח, א. וש"נ. (37) ראה חינוך מצוה לא-לב. מצוה פד. וראה גם רמב"ן עה"פ שם, ב. (38) שהרי אינו מבקש אלא לפי כחך (במדב"ר פי"ב, ג). (39) דהמעשה הוא העיקר (ראה אבות פ"א מי"ז). (40) שעליהם העולם עומד (אבות שם מ"ב). וראה מפרשי המשניות שם. (41) שביעית פ"ב מ"ו. רמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ג הי"א. (42) נצבים כט, ט-יא. (43) ראה כש"ט הוספות אות לא. וש"נ. (44) ראה לקו"ת ריש פרשתנו. אוה"ת פרשתנו ע' א'רב. (45) ראה מדרש תהלים עה"פ רצית (פה, ב). אבות פ"ה מ"ט (ממקרא מלא בפ' בחוקותי). (46) שם ל, ג-ה. (47) תבוא כו, א. (48) ראה ב"ר פמ"ב, ג (בסופו). ובכ"מ [ונתבאר בלקו"ת ראה ל, ד]. וראה או"ת להה"מ ר"פ תבוא. (49) ספרי עה"פ. - ראיתי בכ"מ (צפ"נ עה"ת ועוד) מקשין שהרי צ"ל אחרי דוירשתה וישבת בה, ועד שכמה רצו להשמיט זה מהספרי! - וצע"ג מה מכריח לפרש ד"מיד" דהספרי מדבר בהבאת ביכורים - היפך פשטות לשונו דמיד תבוא אל הארץ. ובא המשכו בהדרשה שלאח"ז שתבוא מיד - בשכר מצות ביכורים (אף שהיא לאחר וירשתה גו'). - ועפ"ז גם פשוט מקור הדרשה והי' - מיד (ושלא יוקשה ממש"נ (לפנ"ז) והי' בהניח גו', והי' באחרית הימים ועוד ועוד) - כי כיון דוהי' ל' שמחה - בנדו"ד שייך שמחה על ביאת מיד, כי ביאת הארץ בכלל הובטחה מאז. (50) מיכה ז, טו. (51) תהלים עח, נד. וראה אבות ספ"ו.